

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10805 af 27/02/2009 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse 67-09 om arbejdsskade - erhvervssygdomme - forældelse

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 1216223-07

Ankestyrelsens principafgørelse 67-09 om arbejdsskade - erhvervssygdomme - forældelse

Resume:

Eventuelle krav efter en rygsygdom var ikke forældede efter Danske Lov.

Efter Danske Lov skal man gøre sit krav gældende senest 20 år efter, at kravet er opstået. Et krav om anerkendelse af en erhvervssygdom anses som udgangspunkt for at være opstået senest på det tidspunkt, hvor den arbejdsmæssige belastning er ophørt. Kravet er imidlertid opstået tidligere, hvis samtlige omstændigheder, som begrundede det mulige krav, forelå på et tidligere tidspunkt.

Lænderygssygdomme blev optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme i 1999, hvor betingelserne for anerkendelse bl.a. var, at der var tale om daglige eller hyppige smerter. For så vidt angik anerkendelse uden for fortegnelsen vurderede Ankestyrelsen ligeledes, at mere forbigående symptomer og smerter ikke ville kunne anerkendes.

Sikrede havde arbejdet som jord- og betonarbejder med tungt arbejde i ca. 40 år.

Ankestyrelsen fandt, at det ikke var dokumenteret, at manden havde et krav på erstatning efter loven i begyndelsen af 70'erne, hvor han oplevede det første knæk i ryggen. Ankestyrelsen fandt ej heller, at det voldsommere knæk i ryggen i midten af 80'erne, og det efterfølgende forløb indebar, at der var stiftet et krav på erstatning. Der var derimod den fornødne dokumentation for, at detseneste knæk i ryggen i 2005 havde indebåret en rygskada af et omfang, som kunne anerkendes efter loven.

Mandens mulige krav på erstatning efter loven var således opstået i 2005, og forældelsesreglen i Danske Lov fandt derfor ikke anvendelse.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Kassationsdato:

04-10-2011

Love:

Kong Christian Den Femtes Danske Lov - Lov af 15. april 1683 -

Lov om arbejdsskadesikring - lovbekendtgørelse nr. 154 af 7. marts 2006 - § 5 og § 7

Lov om forældelse af fordringer - lov nr. 522 af 6. juni 2007 - § 30, stk. 1

Sagsfremstilling:

Sikrede havde i perioden 1967-2006 været beskæftiget som murerarbejdsmand og jord- og betonarbejder. Han udførte støbearbejde og jernbinding. Sikrede fik første gang rygsmerter i 1973. Han fik i 1985 noget sværere smerter i lænderyggen, hvorefter han begyndte at få behandling hos kiropraktor. Sikrede oplevede i 2005 en forværring af smerterne i lænderyggen.

Arbejdsskadestyrelsen modtog i oktober 2006 en anmeldelse fra arbejdsmedicinsk klinik angående en rygsygdom, som var forårsaget af tilskadekomnes mangeårige beskæftigelse som jord- og betonarbejder.

Arbejdsskadestyrelsen afslog anerkendelse med den begrundelse, at det anmeldte krav efter lovgivningen om arbejdsskader var forældet efter den 20-årige forældelsesregel i Danske Lov. Arbejdsskadestyrelsen lagde vægt på, at ryggenerne opstod mere end 20 år, før anmeldelse skete.

I klagen gjorde sikrede gældende, at ryggenerne først i 2005 blev kroniske. Det blev anført, at det var alment kendt, at mange havde forbigående tilfælde af smerter i lænderyggen. Det blev oplyst, at han i 1973 havde forbigående smerter i ryggen. I 1985 var han sygemeldt 1-2 dage på grund af smerter i lænderyggen og søgte herefter kiropraktor lejlighedsvis. I 2005 fik han stærke arbejdsrelaterede smerter i lænderyggen i forbindelse med støbearbejde. Der var herefter tale om kroniske forandringer og smerter. Først på dette tidspunkt var der således tale om en rygsygdom. Sagen blev behandlet principielt med henblik på belysning af beregning af forældelsesfristen i Danske Lov 5-14-4.

Afgørelse:

Ankestyrelsen vurderede, at krav på erstatning i anledning af den anmeldte sygdom ikke var forældede.

Efter Danske Lov skulle man gøre sit krav gældende senest 20 år efter, at kravet var opstået. Et krav om anerkendelse af en erhvervssygdom ansås for at være opstået senest på det tidspunkt, hvor den arbejdsmæssige belastning var ophørt. Kravet var imidlertid opstået tidligere, såfremt samtlige omstændigheder, som begrundede det mulige krav, forelå på et tidligere tidspunkt.

Lænderygssygdomme blev optaget på fortegnelsen over erhvervssygdomme i 1999, hvor betingelserne for anerkendelse bl.a. var, at der var tale om daglige eller hyppige smerter. For så vidt angik anerkendelse af lænderyglidelser uden for fortegnelsen vurderede Ankestyrelsen ligeledes, at mere forbigående symptomer og smerter ikke ville kunne anerkendes.

Ankestyrelsen lagde til grund, at rygsmerterne debuterede i 1973, hvorsikrede fik et knæk i ryggen. Han fik frem til 1985 af og til knæk i ryggen, der gav smerter i lænden. Han kunne som regel genoptage arbejdet efter et par dage, hvorhan havde modtaget smertestillende behandling af sin læge.

Ankestyrelsen lagde endvidere til grund, at han i november 1985 fik et nyt og noget voldsommere knæk i ryggen. Han havde herefter tilbagevendende episoder med rygsmerter gennem årene, hvorforhan fik behandlinger hos en kiropraktor, når smerterne vendte tilbage. I november 2005 fik han pludselig voldsomme rygsmerter i forbindelse med håndtering af en 3,5 kilo tung maskine, som han havde arbejdet med i længere tid. Han overgik efterfølgende til efterløn, da han ikke kunne fortsætte med at arbejde som jord- og betonarbejder.

Ankestyrelsen fandt på denne baggrund ikke, at det var dokumenteret, at han havde et krav på erstatning efter loven i 1973, hvorhan oplevede det første knæk i ryggen. Ankestyrelsen fandt ej heller, at det voldsommere knæk i ryggen i 1985, og det efterfølgende forløb indebar, at der var stiftet et krav på erstatning efter loven før det seneste knæk i ryggen i 2005.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.